

РЕШЕНИЕ

№ 5099

гр. София, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ** като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20221110213516 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Б. Г. П. чрез пълномощника му – адв. К. Ч. - САК, против Наказателно постановление № 645689-F649107/05.07.2022 г., издадено от директор на офис /дирекция/ за обслужване – София област в ТД на НАП – София, с което за нарушение по чл.50, ал.1, т.5, б.“в“ от ЗДДФЛ, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4500 (четири хиляди и петстотин) лева, на основание чл. 80а, ал. 1 от ЗДДФЛ.

В жалбата се релевират доводи за нарушение на разпоредбата на чл.34, ал.1, предл.2 от ЗАНН, тъй като административно-наказателното производство било образувано след изтичане на три месечния срок от откриване на нарушителя.

На следващо място, в жалбата се твърди, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – в текста и на двата акта не била посочена датата на извършване на нарушението, на което била дадена неправилна правна квалификация.

На последно място в жалбата се излагат съображения за приложимост на

разпоредбата на чл.28 от ЗАНН за маловажност на случая, която неправилно АНО не бил приложил. Претендира се присъждане на направените от жалбоподателя разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание, проведено по делото жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. В съда е депозирано писмено становище от пълномощника на жалбоподателя –адв.Ч. по хода и по същество на делото.

Административно-наказващият орган се представлява от юрк.Антонова, която оспорва жалбата, като моли съда да я остави без уважение, и да се произнесе с решение, с което да потвърди издаденото НП, като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 27.02.2022 г. в ТД на НАП, офис „Изток“, гр. София била извършена проверка, възложена с резолюция № П-22002321214986-ОПР-001/16.12.2021 г. и въз основа на представени документи от Марио Драганов, изпратени по електронен път на същата дата.

В хода на проверката било установено, че на 29.11.2019 г. между Марио Митков Драганов – заемодател и Б. Г. П. –заемополучател бил сключен договор за паричен заем, по силата на който заемодателят предоставя на заемополучателя заем в размер на 45 000 лева. В договора било уговорено заплащане на лихва с годишен лихвен процент от 1,5 на сто. Срокът за погасяване на заема бил до 31.12.2022 г.

От представените на контролните органи банкови извлечения от банковата сметка на Марио Митков Драганов се установило, че от същата сметка на 29.11.2019 г. били преведени 15 000 лева, а на 04.12.2019 г. били преведени 30 000 лева по банкова сметка с титуляр Б. Г. П..

От извършената проверка в информационния масив на НАП за Б. Г. П. се установило, че за финансовата 2019 г. била подадена годишна данъчна декларация по ЗДДФЛ в компетентната ТД на НАП- София, офис София

област с вх. № 2300И0164892/30.04.2020 г., в която не била декларирана непогасената част от получения през 2019 г. паричен заем, съгласно изискванията на чл.50, ал.1, т.5, б.“в“ от ЗДДФЛ, а именно 45 000 лева, тъй като заемополучателят не бил погасил никаква част от заема.

На база на установеното от проверката, на 28.04.2022 г. св. Ж. – на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП – София, офис „Изток“ съставил срещу жалбоподателя Б. Г. П., Акт за установяване на административно нарушение № F649107. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 50, ал.1, т.5, б.“в“ от ЗДДФЛ. В текста на АУАН е описано, че нарушението се осъществява чрез бездействие, като до извършване на дължимото действие нарушението се осъществява от субекта непрекъснато, т.е. налице е продължено нарушение. Лицето е изпаднало в забава от 01.05.2020 г., тъй като законоустановеният срок за подаване на ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2019 г. е бил до 30.04.2020 г., като до момента на съставяне на АУАН не е подало ГДД по ЗДДФЛ за 2019 г., в която да декларира обстоятелството по чл.50, ал.1, т.5, б.“в“ от ЗДДФЛ. Нарушението е установено на 27.02.2022 г. след представяне на документи по електронен път и е извършено в гр. София, ТД на НАП, офис София област, където Б. П. е следвало за подаде своята декларация.

След като се запознал със съдържанието на така съставения АУАН, жалбоподателят П. го подписал без да обективира възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН също не е било депозирано възражение срещу АУАН.

Въз основа на посочения по –горе АУАН, на 05.07.2022 г. било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 4500 лева, на основание чл.80а, ал.1 от ЗДДС.

Наказателното постановление било връчено срещу подпис на жалбоподателя на 01.08.2022 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, а именно: АУАН № F649107/28.04.2022 г., резолюция за възлагане на проверка № П-22002321214986-ОПР-001/16.12.2021 г., обща справка за

задължено лице, данни за декларации от задължено лице, ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ, протокол № П-22002321214986-073-001/20.05.2022 г., Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП; както и от гласните доказателствени средства –показанията на свидетеля–актосъставител.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля Г.а, възприемайки ги като обективни, безпротиворечиви и кореспондиращи с писмените доказателства по делото. Именно този свидетел, в качеството си на инспектор по приходите е извършил проверка на жалбоподателя, при която е установено процесното нарушение, за което му е бил съставен и АУАН.

Писмените доказателства по делото спомагат за цялостното и пълно изясняване на обстоятелствата по конкретния казус. Съдът намира, че достоверността на събраните писмени доказателства не е опровергана или поставена под съмнение, поради което формира вътрешното си убеждение за фактите изцяло въз основа на тях.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата изхожда от легитимирано лице и е насочена срещу административно–наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване. Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, поради което последната е процесуално допустима.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи по смисъла на чл. 85, ал.1 и ал.2 от ЗДДФЛ и приложената към материалите на делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП. Спазени са и давностните срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, като изложените възражения в жалбата и в писменото становище на жалбоподателя в тази насока, съдът намира за неоснователни. Според разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН -"Не се образува административнонаказателно производство, а образуването се прекратява, когато: а) нарушителят е починал; б)

нарушителят е изпаднал в постоянно разстройство на съзнанието; в) това е предвидено в закон или указ. Не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по [Изборния кодекс](#), [закона за политическите партии](#), [закона за публичното предлагане на ценни книжа](#), [закона за пазарите на финансовите инструменти](#), [закона за дружествата със специална инвестиционна цел и дружествата за секюритизация](#), [Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти](#), [Регламент \(ЕС\) № 596/2014](#) на Европейския парламент и на Съвета от 16.04.2014 г. относно пазарната злоупотреба и за отмяна на [Директива 2003/6/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета и [директиви 2003/124/ЕО](#), [2003/125/ЕО](#) и [2004/72/ЕО](#) на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), [Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране](#), [част втора](#), [част втора "а"](#) и [част трета от Кодекса за социално осигуряване](#), [Кодекса за застраховането](#) и на нормативните актове по прилагането им и по [Закона за регистър БУЛСТАТ](#) - две години."

Нарушението по [чл. 50, ал. 1, т. 5 б. В от ЗДДФЛ](#) е установено на 27.02.2022 г., когато са били събрани всички доказателства в хода на извършената проверка, а АУАН е съставен на 28.04.2022 г. Всички обстоятелства по процесното нарушение са станали известни на актосъставителя след извършване на нарочна проверка, възложена с резолюция № П-22002321214986-ОПР-001/16.12.2021 г., а именно на 27.02.2022 г., когато са представени от третото лице заемодател банкови документи, като от тази дата до датата на съставянето на АУАН не е бил изтекъл нито тримесечния срок от откриването на нарушителя, нито пък са били изтекли две години от извършването на нарушението.

Твърдяното в жалбата нарушение на [чл. 34, ал. 1 изр. II от ЗАНН](#), тъй като нарушителят бил открит на 16.12.2021 г., когато е издадена резолюцията за извършване на проверката, не се споделя от настоящия съдебен състав, доколкото от съдържанието на този акт не може да се извлече какъвто и да било извод за наличие или липса на извършено нарушение и респ.неговият фактически състав.

Спазено е и изискването на [ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН](#), доколкото обжалваното наказателно постановление е издадено в шестмесечен срок от съставянето на АУАН.

Спазена е предвидената от закона писмена форма и задължителни реквизити по смисъла на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че в текста на АУАН и НП не е посочена дата на извършване на нарушението. Тук следва да се отбележи, че както в АУАН, така и в НП изрично и ясно е посочено, че законоустановеният срок за подаване на ГДД по чл.50 ЗДДФЛ е бил до 30.04.2020 г. Изпълнителното деяние е във формата на бездействие, което е констатирано на 27.02.2022 г. и несъмнено към този момент то се е осъществявало. Описаното в АУАН и НП деяние представлява продължено административно нарушение, т.е. фактическият състав на същото се осъществява непрекъснато (продължено) във времето до момента, в който то се установи от съответния контролен орган по реда на ЗАНН. В случая ясно е посочена и началната дата, от която започва извършването на продълженото нарушение, а именно 01.05.2020 г., поради което съдът приема, че по никакъв начин не е нарушено правото на защита на жалбоподателя и не е налице липса на законов реквизит по смисъла на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

В акта не са допуснати процесуални нарушения, водещи до неотстраними пороци на обжалваното наказателно постановление или ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Спазени са изискванията на чл. 42 ЗАНН, АУАН е подписан и надлежно връчен, като е указано правото на жалбоподателя по чл. 44 ЗАНН. Спазени са и изискванията на чл. 57 и 58 от ЗАНН, налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на наказателното постановление. Констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя срещу подпис.

Ето защо, съдът намира, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществениите, които да правят административно –наказателното обвинение

неясно и да ограничават правото на защита на санкционираното лице, и които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт.

По същество на нарушението съдът намира следното:

Според сочената за нарушена норма на чл.80, ал.1, т.5, б“в“ от ЗДДФЛ - Местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за предоставените/получените парични заеми, както следва: непогасената част от получените парични заеми през данъчната година, ако размерът им общо надхвърля 10 000 лв., с изключение на получените кредити, предоставени от кредитни институции по смисъла на [Закона за кредитните институции](#).

След анализ на доказателствената съвкупност по делото, съдът намира за безспорно доказано, че жалбоподателят Б. Г. П. е осъществил от обективна и субективна страна елементите от състава на горепосоченото административно нарушение, тъй като в качеството си на данъчно задължено лице по ЗДДФЛ не е изпълнил задължението си да декларира в подадена в съответната териториална дирекция на НАП по постоянен адрес, съобразно [чл. 50, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ](#), годишна данъчна декларация, дължима за 2019 г. непогасената част от получения паричен заем през данъчната 2019 г. /съгласно договор за паричен заем с Марио Митков Драганов /, доколкото размерът му надхвърля 10 000 лв. – заем в размер на 45 000 лв., като заемополучателят не е погасил никаква част от заема, т.е. непогасеният остатък също е в размер на 45 000 лева.

Според санкционната разпоредба на чл. 80а, ал.1 от ЗДДФЛ: Физическо лице, което, като е задължено, не декларира или невярно декларира информацията по [чл. 50, ал. 1, т. 5](#), се наказва с глоба в размер 10 на сто от недеklarираните суми.

При индивидуализиране размера на глобата за така извършеното нарушение АНО правилно е определил същата в предвидения в закона размер, поради което за съда не съществува възможност за ревизиране на наложеното наказание.

Случаят според съда не следва да бъде квалифициран като маловажен такъв по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#), доколкото нарушението по [чл. 50, ал. 1, т. 5 б. „в“ от ЗДДФЛ](#) не се характеризира в конкретиката на настоящия казус с по – ниска обществена опасност от други прояви от този вид, нито пък са налични никакви изключителни или многобройни смекчаващи

административната отговорност обстоятелства, които да налагат и нейното отпадане при осъществен състав на административно нарушение. Липсата на други налагани наказания на санкционираното лице, не могат да се ценят за изключителни смекчаващи административната отговорност обстоятелства в случая, които да водят до отпадане на административната отговорност за процесното нарушение.

Предвид всичко гореизложено, при законосъобразно водено административнонаказателно производство и при безспорно установено нарушение от страна на санкционираното лице, обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, с оглед разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, е основателно искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Ето защо и на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 и ал.9 от ЗАНН и чл.63д, ал.4 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 645689-F649107/05.07.2022 г., издадено от директор на офис /дирекция/ за обслужване – София област в ТД на НАП – София, с което за нарушение по чл.50, ал.1, т.5, б.“в“ от ЗДДФЛ, на Б. Г. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4500 (четри хиляди и петстотин) лева, на основание чл. 80а, ал. 1 от ЗДДФЛ.

ОСЪЖДА Б. Г. П., ЕГН ***** да заплати на ТД на НАП – София, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 (сто и двадесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за

изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____